

KAPŁANI

Z pism św. Fariny:

„Jesteście solą ziemi, jesteście światłem świecy, która ma świecić i uzdrawiać”.

Pomyślmy o wysokości naszego powołania, o świętych Boskich tajemnicach, które nieustannie sprawujemy, o ścisłym obowiązku, jaki mamy w nieustannym dążeniu do naszego uświęcenia. Z wielką miłością zwracamy się do Niepokalanej Matki Bożej, orędowniczki i jedynej Patronki kapłaństwa katolickiego”

Krótki komentarz:

Farina porównuje kapłanów do rzeczywistości która ma moc oświecać, ogrzewać, uwydatnić to co jest ukryte w ciemności

Kapłan, zatem, ma misję prowadzenia ludu swoim światłem żeby odciągnąć go od ciemności grzechu.

Jest to powołanie o najwyższej godności, gdyż przybliża człowieka do bożych tajemnic. Matka Boża, wzywana z ufnością, ma moc bronić, pomagać, chronić i strzec kapłanów.

(Dowolny przekład książki Nicoli Gori „Z pasją w sercu”).

Wskazówki do przemyślenia i podzielenia się:

Patrząc na moją historię osobistą, myślę o figurach księży, którzy byli ważni w moim dorastaniu: co o nich pamiętam? Co mi przekazali? Posłuchałem ich rady?

Postanowienie:

Modlić się za powołania kapłańskie i za księży którzy są w trudności
Zrobić coś konkretnego żeby pomóc w misji jakiemuś księdzu

Anegdota z życia Fariny:

W wigilię Bożego Narodzenia 1876 roku udzielił mi święceń kapłańskich. Po nabożeństwie poszedłem do jego gabinetu, aby mu podziękować. I powiedział do mnie: «A więc teraz jesteś księdzem! Pójdiesz spowiadać. Pamiętaj, bądź zawsze dobry, zawsze dobry dla penitentów. A jeśli nasz Pan miałby cię upomnieć, odpowiedz mu: Nauczyłem się od Ciebie!”.

Świadectwo ks. Antonio De Marchi, luty 1922